

sa hakkınızdaki niyetlerimiz değişecektir. Temennimiz bizi vitrini yeniden dekore etmek zorunda bırakmamanızdır. Mühletiniz 2 Mayıs Cuma günü sona ermektedir. Vitrindeki değişme yeterli görülmezse yeterliliğinin sağlanması için üç günlük bir ilave zaman tanıyabiliriz. Durumu arzeder yakın ilgilerinizi bekleriz.

DÜNYA İSLAM GENÇLİĞİ FEDERASYONU

Orta Doğu Türkiye İstanbul şubesi Üsküdar kolu

İYÖKD I. OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ

13 Nisan 1975'de İstanbul'da yüksek öğrenim gençliğinin en büyük kitle örgütü olan İYÖKD'nin I. olağanüstü kongresi yapıldı.

Kongre, geçtiğimiz aylarda «gizli örgüt» iddiasıyla beş üyesi tutuklanan İYÖKD yönetim kurulunun çağrısı üzerine yeni yönetim kurulunu seçmek için toplandı.

Kongrenin «yönetim kurulu»nu seçmenin yanı sıra ülkemizdeki son siyasal durum ışığında gençliğin demokrasi, özgürlük mücadelelerinde birliği için de önemli bir olay olduğu biçiminde bir açış konuşmasından sonra kongre çalışmalarına başladı.

Yönetim kurulunun çalışma raporunda, İYÖKD'nin bugüne dek yürüttüğü mücadele ve genel tavrı anlatılarak örgütün bu konuda mümkün olan en doğru politikayı takip etmiş sayılabileceği sonucuna varılıyordu.

Denetleme raporu ve diğer söz alan konuşmacıların da yönetim kurulu raporu ile uyumlu sonuçlara vardıkları görüldü.

Son olarak tek listenin başkan adayı Attilâ Altay konuştu. Seçimler sonucunda önceden beklendiği gibi İYÖ

KD Başkanı olan A. Altay'ın, yeni yönetim kurulunun görüşleri sayabileceğimiz konuşması kongrece tasvip gördü. A. Altay, TEP, TSİP, Aydınlık Dergisi ve Kuvılcım'ı eleştirerek «anti-emperyalist, anti-oligarşik» mücadele etrafından toplanılmasını önerdi. Yukarıdaki temel sloganda içeriğini bulan yakın tarih, 1970 sonrası devrimci hareket ve 12 Mart tahlillerinden sonra gündemdeki «anti-faşist» mücadelenin «anti-oligarşik» mücadele ile birlikte verilmesinin gerekli olduğunu söyledi. Demokratik öğrenci örgütlerinin bağımsız kitle örgütleri olarak ele alınması gerektiğini, çeşitli eğilimlerin gençliğin akademik/demokratik mücadelesi için birlikte çalışmalarını önerdi.

Bu konuşma sonunda verilen yeterlik önergesi üzerine konuşan bir delegenin «muhalefetin eleştirilerine söz hakkı verilmediği» yolundaki konuşması tartışmalara yol açtı. Kongre divanı uzayan tartışmalar sonunda «eleştirinin gündemdeki dilekler maddesi görüşülürken yapılması» biçiminde karar verdi. Kongre çoğunluğunun da yeterlik önergesi lehine oy kullanması üzerine üyelerin aşağı yukarı dörtte birini oluşturan muhalefet salonu terketti. (Bu konuda hangi özel gerekçeyle olursa olsun «muhalefet»in rapor üzerine konuşmasını seçimler sonuna, «dilekler» bölümüne ertelenen demokratik gençlik örgütü esprisi ile bağdaştırmaya çalıştım.)

Kongrede gözlemlenen şey, seçimlerin biran önce yapıp bitirilmesi eğilimidir. Kanımızca bu kongre, yüksek öğrenim gençliğinin kendi alanındaki mücadelesinin amaç ve içeriği konusunda süregelen belirsizliği olduğu gibi bırakmıştır. Belirtelim ki, aşağıda öne sürdüğümüz görüşler özel olarak İYÖKD'le,

onun politikasıyla ilgili değildir. Biz, bu kongre vesilesiyle öğrenci gençliğin mücadelesi konusunda bazı düşüncelerimizi belirtmeyi yararlı gördük.

Yüksek öğrenim gençliğinin «akademik-demokratik mücadelesi» kavramı üzerine köklü, objektif bir yaklaşımla açıklık getirilmesinde mutlak zorunluluk vardır. Ayrıca sosyalist (veya sosyalistlerin yönetimindeki) yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesi ile işçi sınıfının ekonomik-siyasal mücadelesinin ilişkisi sorunu, her ikisinin de toplumsal mücadelenin aynı amaca yönelik parçaları olduğu bilinerek çözümlenmelidir.

İYÖKD yönetim kurulu raporunda üniversitede birtakım akademik/demokratik talepler için yapılan boykot vs. gibi eylemlerin amaçlarına pek de ulaşmadığı kaydediliyor. Aynı sonuç Ankara SBF ve bağlı yüksek öğrenim kurumlarında daha net görüldü.

Ders geçme, daha çok sınav hakkı, devam zorunlulukları gibi öğrenim kurumlarının biçimsel kurallarına ait olarak nitelenebileceğimiz istekler etrafında sürdürülen eylemlerin gereksiz olduğunu söylemiyoruz. Ancak bugüne değin pratikte yüksek öğrenim kurumlarındaki akademik-demokratik mücadelenin en önemli ve temel hedefleri bunlarmış gibi görülen uygulamasına karşıyız. Öğrenim, eğitim, bilim ve teknığe ve bu faaliyetin yürütüldüğü varsayılan öğrenim kurumlarına, bunların toplumsal hayat içindeki yeri, görevi ve ilişkileri konusunda eleştirel bir yaklaşım sonucu «demokratik üniversite», «halk üniversitesi» gibi sloganların nasıl bir içerikle anlaşılmasının zorunlu olduğu tesbit edilmelidir.

Bu tesbit, sınıf mücadelesi

çinde öğrenci gençliğin, öğrenci gençlik olarak, işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflarla hangi somut eylem ve biçimler içinde yanyana geleceğini de aydınlatmalıdır.

Biz bu konuda öğrenci gençliğin, öğrenim kurumlarında verilmek istenen bilimin içeriğine, bunun burjuva karakterine karşı mücadele etmesini, öğrenim faaliyetinin tüm unsurlarıyla birlikte gerçek bir bilim-öğrenim kurumunun yaratılmasına yönelmesini doğru buluyoruz. Çünkü ancak böylece öğrenci gençlik hareketi, işçi sınıfının mücadelesiyle somut, gerçek bir bütünlük kurabilir.

Dileğimiz, son yıllarda daha hızlı bir oluşum içine giren Türkiye'de, etkin bir güç olarak varlığını sürdüren gençlik hareketinin, önümüzdeki günlerin (kısa ve uzun dönemde) yoğun olayları içinde sağlıklı bir çizgide ilerlemesidir.

ÖMER LAÇİNER

BARZANİ HAREKETİNİN SONU

Irak'taki son olaylar, Barzani önderliğindeki Kürt hareketi döneminin kapandığını gösteriyor.

Özünde burjuva milliyetçisi olan Barzani, 30 yılı aşkın bir süredir Kürt bağımsızlık hareketinin önderiydi. Bu 30 yıl içinde İran'da bağımsız Kürt devletinin kurulup yıkılışında, Irak'taki krallık yönetimi dönemindeki Kürt ayaklanmalarında; çeşitli Baas yönetimleriyle uzlaşmalar, ihtilâflar, özerk Kürdistan denemelerinde ve son savaşta Barzani ve onun milliyetçiliğini paylaşan kadroları ön plandaydılar.

Barzani hareketi, 1940'lardan sonra çok daha önem kazanan Ortadoğunun kendi iç sorunlarıyla, uluslararası genel siyasal kutuplaşmanın bu önemli bölgede yansıma-